

Sällskap och föreningar.

Stockholms lärarsällskap behandlade vid sitt sammanträde lörd. d. 30 nov. ämnet: *Geometrien på latinlinien*. Diskussionen inleddes af adj. A. H. Blidberg.

Inl. ansåg den betydande tid, som ägnades åt geometrien, till stor del alldeles bortkastad och påstod, dels att en hel del satser alls icke behöfde bevisas, dels att det vore onödigt, att lärjungarne lärde sig sammanhängande redogöra för bevisen för de satser, som tarfvade bevisas eller åtminstone förklaras. Lärjungen borde tillägna sig de geometriska sanningarna för att använda dem vid planimetrisk räkning; ämnets innehåll vore det viktigaste; formell bildning vunnes väl i något annat ämne, om den icke följde med detta innehåll. Det formellt bildande i ämnets nuvarande behandling kunde för öfrigt betvivlas, då vid repetitionerna i 7: 2 lärjungarne visade sig i stånd till de gröfsta tankefel. Euklides kunde ej gillas som lärobok.

V. lekt. *Gallander* hade följt kampen mot Euklides från alla auktoriteters sida ända tillbaka till 1600-talet, och senast hade läraremötet i Stockholm förkastat Euklides; men det såge ut, som om arbetet i denna riktning vore lönlöst.

Adj. *Meyer* sade sig intaga en annan ståndpunkt än inl., hvars föredrag präglades af vår tids vanliga ensidighet att fullständigt tillbakasätta formen för innehållet. För latinliniens lärjungar vore det reelt värdefulla i geometrien så obetydligt, att ämnet, om detta värde åsyftades, icke skulle kunna försvaras på schemat, hvaremot det af ålder ansetts synnerligen formellt bildande. Det vore visserligen sant, att vissa satser vore själfklara, men för läraren, icke för tolfåringar. Det mindre lämpliga i Euklides' framställning kunde reformeras utan en så grundling ändring i metod, som inl. förordat, genom hvilken geometrien skulle förlora sin bildande verkan.

Lektor *Lundberg* mindes, hvilket lifligt intresse, han känt efter att hafva lärt sin första proposition i Euklides,

hvilket icke kunnat ske, om boken icke innehölle mycket godt att taga vara på; att utelämna bevisen vore ej tillrådligt, om ock åtskilligt kunde tagas som själfklart. Af samma åsikt var adj. *Berggren*, som dock under de 25 år, han varit lärare, aldrig hade använt Euklides.

Lektor *Lindhagen* trodde gossens intresse för Euklides ligga i känslan af förmåga att uträtta något, och att därför den naturliga metoden vore att bygga på konstruktionsritning.

Lektor *Moll* ansåg det roande i Euklides för den unge ligga i medvetandet, att han själfständigt funnit en sanning, som han ej omedelbart kunnat inse. Geometriens formella sida vore alltså af största betydelse och vore alldeles förspild, om läraren föredroge bevisen och lärjungarne sedan blefve fria därifrån. Vid repetition i 7: 2 kunde Euklides göras mera tilldragande genom gruppering af satserna efter andra synpunkter eller genom att framställa deras historiska utveckling.

B—e.

Kortare meddelanden.

De allm. läroverkens årsberättelser för läsåret 1900—1901 innehålla följande afhandlingar öfver vetenskapligt eller annat med skolans verksamhet sammanhängande ämne:

Schilleri Sponsæ Messanensis actus tertius. Latine vertit *Alfredus Fahlerantz*. Uppsala h. allm. lvk.

Smärre bidrag till belysning af språkbruket i franskan III. Af *Alfred Stenhagen*. Norrköpings h. allm. lvk.

Den Homeriska frågan, historiskt och kritiskt framställd. Af *J. E. Hylén*. Norrköpings h. allm. lvk.

Om Olof Wallqvist såsom biskop och eforus. Af *J. H. T. Rosengren*. Växiö h. allm. lvk.

Om bruket af *sig* och *sin* i svenskan. Af *C. A. Ljunggren*. Växiö h. allm. lvk.

Grefve Magnus Gabriel de la Gardies ambassad till Frankrike 1646. Af *August Heimer*. Jönköpings h. allm lvk.